

па после је на њезино захтевање одвео у Лесковац и потурчио. Кад ју је повео у Арнаутлук, то се на њену молбу уврате заједно у кућу њезине мајке одакле ноћу са својим братом од 12 година побегну у Алексиначки карантин, где и сада издржава карантинску обсервацију.

Јављајући вам сва злочинства и угњетавање што нам Турци чине ми се надамо да ће нас ваше благодородије сачувати својм руком и учинити крај нашој несрећи.

Србија и Русија од кочине крајине до св. Андријевске скупштине. Написао **Нил Попов**. Свеска 4. Превели с руског *П. Срећковић*, А. Васиљевић, Ж. Жујевић, А. Марјановић. Београд, 1870, стр. 438—439.

1842.

6. *Писмо Бугарина Стојана Вучковића од 16 Априла 1842 године из Алексинца.*

Долеподписати јављам вашем високоблагородију о убијствима и бешчашћу што се чини с хришћанима у *Бугарској*, и покорно вас молим да учините крај нашој несрећи и подјејствујете да нам Турци врате на силу отето имање.

У Пиротском округу у селу Орковици неки Мутим Булгак-баша желео је да купи масла, и настав га у некога Живка али мало бајатног нападне на жену и дете и жестоко их испребија. Дете се за мало време опорави, али жена и до сад лежи. Турци су везали и исекли некога Илију у селу Тамљаници а пријатеља његовог Ристу становника села Шљивића, обесили за ноге на дрво и заклали као скота у Болницу, Албанци исеку такође некога Ивана, забранив становницима да о томе никоме не говоре јер ће их у противном случају живе сагорети.

Србија и Русија од кочине крајине до св. Андријевске скупштине. Написао **Нил Попов**. Свеска 4. Превели с руског *П. Срећковић*, А. Васиљевић, Ж. Жујевић, А. Марјановић. Београд, 1870, стр. 439.